

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.02.2000
KOM(2000) 81 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

**om anvendelsen af klausulen om eksportforbud i artikel 7, stk. 1, i direktivet om
investorgarantiordninger (97/9/EF)**

INDHOLDSFORTEGNELSE

Rapport fra Kommissionen om anvendelsen af klausulen om eksportforbud i artikel 7, stk. 1, i direktivet om investorgarantiordninger (97/9/EF).....	3
1. Indledning	3
2. Generelle principper for grænseoverskridende gyldighed af dækningen inden for EU ..	4
3. Eksportforbudsklausulen.....	5
3.1. Rettesnor for argumentationen om, hvorvidt eksportforbudsklausulen bør forlænges eller ej.....	5
3.2. Begrundelser for at opretholde eksportforbudsklausulen.....	7
3.3. Begrundelser for ikke at forlænge eksportforbudsklausulen.....	7
4. Konklusioner	9
BILAG.....	11
1. Analyse af hovedelementerne i garantiordningerne i EU-landene.....	11
1.1. De gældende ordningers antal og størrelse; medlemskab	11
1.2. Dækningens størrelse og omfang.....	12
1.3. Intervention fra ordningen: udløsende begivenheder og procedurer	13
1.4. Finansiering og bidrag.....	13
1.5. "Topping-up"-klausulen	13
2. LOV, ORDNINGENS ADRESSE, DELTAGERE, RETLIG STATUS.....	15
3. DÆKNING OG BIDRAG	27

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

om anvendelsen af klausulen om eksportforbud i artikel 7, stk. 1, i direktivet om investorgarantiordninger (97/9/EF)

1. INDLEDNING

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (**investorgarantidirektivet**) er en af grundpillerne i EU-regelsættet for det indre marked inden for finansielle tjenesteydelser. Det udspringer af artikel 12 i direktiv 93/22/EF af 10. maj 1993 om investeringservice (**investerings servicedirektivet**). Med det formål at udstede et europæisk enhedspas til investerings selskaber, der har hovedsæde og har fået meddelt tilladelse i en af medlemsstaterne, fastsætter investerings servicedirektivet tilsynsregler, som investerings selskaber til enhver tid skal overholde, herunder organisatoriske bestemmelser, der har til formål at forhindre, at investerings selskaber bruger værdipapirer og penge, der tilhører investorer. Investerings servicedirektivet yder dog ingen beskyttelse af investorer i tilfælde af bedrageri, misligholdelse af regler eller andre forhold, som medfører, at investerings selskabet er ude af stand til at tilbagebetale penge og tilbagelevere finansielle instrumenter til investorerne. **Denne endelige beskyttelse ydes derfor på et harmoniseret minimumsniveau ved investorgarantidirektivet.**

Investorgarantidirektivet trådte i kraft den 26. marts 1997, og fristen for gennemførelse i medlemsstaterne var den 26. september 1998⁽¹⁾. For primært at beskytte små investorer og fastholde tilliden til det finansielle system stiller det krav til medlemsstaterne om at indføre og anerkende "investorgarantiordninger", som skal yde dækning for en investors krav, når et investerings selskab er ude af stand til at opfylde sine forpligtelser. Tilslutning til en garantiordning er en betingelse for at få meddelt tilladelse efter investerings servicedirektivet; kan garantien ikke ydes, skal tilladelsen inddrages⁽²⁾.

Det skal påpeges, at investorgarantidirektivet gælder for alle investerings selskaber, herunder kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde investerings service. Desuden er investorgarantidirektivet kopieret efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (**indskudsgarantidirektivet**). Her var formålet at yde en minimumsbeskyttelse til indskydere i tilfælde af lukning af et insolvent kreditinstitut. Men mens indskudsgarantidirektivet kun yder beskyttelse for indskud som led i normale bankforretninger, kan pengekrav som led i investeringsforretninger, der udføres via et kreditinstitut, dækkes efter bestemmelserne i investorgarantidirektivet⁽³⁾.

Denne rapport supplerer rapporten om indskudsgarantidirektivet om samme emne, der blev vedtaget af Kommissionen den 22.12.99.

¹ Artikel 15 i investorgarantidirektivet.

² Artikel 5, stk. 4, i investorgarantidirektivet.

³ Artikel 2, stk. 3, i investorgarantidirektivet.

2. GENERELLE PRINCIPPER FOR GRÆNSEOVERSKRIDENDE GYLDIGHED AF DÆKNINGEN INDEN FOR EU

Et grundlæggende princip i investorgarantidirektivet er, at hvis et investeringsselskab deltager i en ordning, dækker ordningen også investorer i filialer, der er etableret i andre medlemsstater⁴). Denne bestemmelse bringer det generelle princip om "gensidig anerkendelse" i anvendelse på investorgarantiordninger. Med andre ord udvides de hjemlandsbestemmelser, der gælder for et investeringsselskabs hovedsæde, til også at gælde for dets filialer i EU; antagelsen er, at de to tilsammen inden for det indre marked udgør én enhed, der er underlagt én tilladelse og en centraliseret overvågning af deres aktiviteter.

Direktivet fastsætter dog selv to væsentlige undtagelser fra dette princip. For det første fastsætter det, at ordninger, der yder en bedre eller bredere dækning, i det mindste i en overgangsperiode - og for at forhindre mulige markedsforstyrrelser - skal reducere deres dækning i filialer, der er etableret i andre medlemsstater, hvor investorgarantiordningen er mindre generøs. Denne klausul, der benævnes "eksportforbuddet" eller "eksportforbudsklausulen", findes også for indskudsgarantiordninger⁵).

Den anden undtagelse, der benævnes "topping-up"-klausulen, er, at et investeringsselskab, der deltager i en ordning, der yder en lavere eller snævrere beskyttelse, har ret til at tilslutte sig en ordning i værtslandet for at forbedre sin dækning i filialer, der er etableret i andre medlemsstater, hvor investorgarantiordningerne er mere generøse. En tilsvarende klausul findes for indskudsgarantiordninger⁶).

Begge klausuler tager sigte på at forhindre ulige konkurrencevilkår baseret på den dækning, der tilbydes investorerne. Den relevante forskel er, at eksportforbudsklausulen reducerer dækningsniveauet for nogle investorer, som ellers ville modtage en højere dækning, mens "topping-up"-klausulen trækker i retning af at forbedre dækningen (selv om dog beslutningen om reelt at forbedre dækningen fortsat ligger hos investeringsselskabet selv, som jo kan beslutte ikke at tilslutte sig ordningen i værtslandet).

Eksportforbudsklausulen er en relevant undtagelse fra princippet om det indre marked for investeringsservice derved, at det forskelsbehandler investorer i ét og samme investeringsselskab i tilfælde af insolvens. Derudover skønnes det, at der kun vil kunne forventes markedsforstyrrelser i et kort tidsrum. Dette er grunden til, at "eksportforbudsklausulen" i direktivet kun er planlagt til at være en overgangsforanstaltning, som skal udløbe ved udgangen af 1999, medmindre Europa-Parlamentet og Rådet træffer anden beslutning på et forslag fra Kommissionen om at forlænge gyldigheden af den.

⁴ Artikel 2, stk. 1, fastsætter, at "hver medlemsstat påser, at der på dens område indføres en eller flere investorgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt". Artikel 7 fastslår det princip, at "investorgarantiordninger, der indføres og officielt anerkendes i en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, tillige omfatter investorer i filialer, som investeringsselskaber har etableret i andre medlemsstater".

⁵ Artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i indskudsgarantidirektivet.

⁶ Artikel 4, stk. 2, i indskudsgarantidirektivet.

3. EKSPORTFORBUDSKLAUSULEN

Ifølge direktivets artikel 7, stk. 1, andet afsnit, skal Kommissionen udarbejde en rapport om eksportforbudsklausulen og vurdere behovet for at forlænge gyldigheden af den ud over 1999. Artiklen er affattet således:

“Indtil den 31. december 1999 må hverken størrelsen eller rækkevidden, inklusive procentsatsen, af den fastsatte dækning overstige den maksimale størrelse og rækkevidde af den dækning, som ydes af den tilsvarende garantiordning i værtslandet på dettes område. Inden denne dato udarbejder Kommissionen en rapport på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen af dette afsnit og af artikel 4, stk. 1, i ovennævnte direktiv 94/19/EF⁷ og vurderer behovet for at opretholde disse bestemmelser. Kommissionen forelægger i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om forlængelse af deres gyldighed.”

Det er meget vigtigt at udarbejde rapporten inden for den fastsatte frist, fordi dette bidrager til at præcisere det regelgrundlag, som investeringselskaber skal operere under fra 31.12.1999.

Dette afsnit fokuserer på eksportforbudsklausulen og fremlægger synspunkter for og imod dens forlængelse i lyset af den seneste udvikling. Afsnit 3.1 opregner især de kriterier, der bør være en rettesnor for argumentationen om dette spørgsmål; i afsnit 3.2 og 3.3 fremlægges og vurderes de vigtigste argumenter for og imod en forlængelse af klausulens gyldighed.

3.1. Rettesnor for argumentationen om, hvorvidt eksportforbudsklausulen bør forlænges eller ej

Indledningsvis skal det pointeres, at formuleringen af eksportforbudsklausulen i investorgarantidirektivet er resultatet af et kompromis indgået mellem Kommissionen og visse medlemsstater om indskudsgarantidirektivet under forhandlingerne om dette direktiv⁽⁸⁾.

På det tidspunkt var nogle delegationer særlig bekymret for, at der kunne forekomme “markedsforstyrrelser” som følge af, at filialer af kreditinstitutter, der er etableret i en værtsmedlemsstat, tilbød en højere dækning end den, der blev tilbudt af hjemlandets kreditinstitutter. Med andre ord frygtedes det, at forskelle i niveauet i indskudsgarantidækningen ville kunne trække indskud fra indenlandske kreditinstitutter til udenlandske kreditinstitutter. Der var ingen tegn på, at dette ville

⁷ Andet og tredje afsnit i artikel 4 i indskudsgarantidirektivet er affattet således:

“Indtil den 31. december 1999 må hverken størrelsen eller rækkevidden, inklusive procentsatsen, af den ydede dækning overstige den maksimale størrelse og den maksimale rækkevidde af den dækning, som tilbydes af den tilsvarende garantiordning på værtslandets område.

Inden denne dato skal Kommissionen udarbejde en rapport på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen af andet afsnit og skal vurdere behovet for at fortsætte disse arrangementer. Kommissionen skal i givet fald fremlægge et forslag til direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet om en forlængelse af arrangementernes gyldighed.”

⁸ Dette forklares meget klart i Kommissionens rapport om indskudsgarantidirektivet. Navnlig i afsnit 2.1 understreges det, at i indskudsgarantidirektivet var klausulen resultatet af et kompromis mellem Kommissionen, som var tilbageholdende med at acceptere et eksportforbud, visse delegationer, som derimod lagde stor vægt på denne klausul, og Juridisk Tjeneste, som fandt, at den kun kunne accepteres, hvis den var midlertidig.

være tilfældet, ligesom der ikke var nogen indikationer af, hvordan de nye regler om indskudsgaranti ville influere på indskydernes valg, når de skulle vælge kreditinstitut. De samme bevæggrunde førte nogle år senere til, at man accepterede en eksportforbudsklausul i investorgarantidirektivet.

Et fælles element ved de to direktiver er, at **eksportforbudsklausulen er af midlertidig karakter**, dvs. at den bortfalder, medmindre Europa-Parlamentet og Rådet træffer anden beslutning på et forslag fra Kommissionen om at forlænge dens gyldighed. Dette aspekt blev understreget i Domstolens dom af 13. maj 1997 ved indskudsgarantidirektivet⁽⁹⁾: i forbindelse med sin afvisning af annullationssøgsmålet, der var blevet indbragt af den tyske regering, fastslog Domstolen bl.a., at *“under hensyn til de komplicerede sagsforhold og de forskelle, som bestod medlemsstaternes lovgivning imellem, var Parlamentet og Rådet bemyndiget til gradvist at gennemføre den nødvendige harmonisering”*.

Et andet element fremgår ved at sammenligne artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i investorgarantidirektivet med artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, i indskudsgarantidirektivet, som begge vedrører de kriterier, Kommissionen skal bruge som rettesnor ved udarbejdelsen af sin rapport om eksportforbudsklausulen. Begge rapporter skal udarbejdes **“på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen”** af klausulen.

Der kan være grund til at foretage **en afvejning** mellem princippet om, at eksportforbudsklausulen bør være **midlertidig**, og det forhold, at enhver beslutning bør træffes **på grundlag af den indhøstede erfaring**. Generelt gælder det, at jo længere klausulen gælder, jo længere erfaring indhøster man. Kommissionen bør derfor søge at finde en balance mellem det relevante i at sikre virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser på den ene side og det nødvendige i at undgå markedsforstyrrelser, som kan opstå på grund af utilstrækkelig harmonisering af basisreglerne, på den anden.

Men hvis man igen sammenligner de to direktiver, kan man se, at i investorgarantidirektivet **skal et yderligere kriterium overholdes**: mens indskudsgarantidirektivet fastslår, at rapporten skal udarbejdes *“på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen”* af klausulen, hedder det i investorgarantidirektivet, at Kommissionen også skal udarbejde sin rapport på grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen ... af artikel 4, stk. 1, i direktiv 94/19/EF⁽¹⁰⁾.

Forbindelsen til indskudsgarantidirektivet er særlig relevant i denne sammenhæng. Selv om de fleste medlemsstater nu har gennemført investorgarantidirektivet (14 ud af 15), findes der kun meget ringe erfaring med, hvordan direktivets bestemmelser fungerer i praksis. I de fleste lande blev gennemførelsesforanstaltningerne godkendt ved udgangen af 1998 eller i begyndelsen af 1999, og i nogle af dem blev der lagt sidste hånd på regelgrundlaget via administrative bestemmelser og lovbestemmelser i de sidste måneder af 1999. Derimod har kreditinstitutterne haft længere tid til at

⁹ Vedrørende dette punkt, se Kommissionens rapport om indskudsgarantidirektivet.

¹⁰ Artikel 4, stk. 1, i indskudsgarantidirektivet omhandler netop eksportforbudsklausulen inden for indskudsgarantiområdet.

analysere, hvordan klausulen fungerer. Direktiv 94/19/EF blev godkendt den 30. maj 1994 og gennemført af medlemsstaterne i løbet af 1995.

Dette betyder, at erfaringen med eksportforbudsklausulen i indskudsgarantidirektivet og beslutningen i banksektoren må anses for et nøgleelement i Kommissionens beslutning vedrørende investorgarantidirektivet.

3.2. Begrundelser for at opretholde eksportforbudsklausulen

Visse medlemsstaters hovedargument for at begrunde en opretholdelse af klausulen er, at der endnu ikke er indhøstet tilstrækkelig erfaring med, hvordan eksportforbudsklausulen reelt fungerer. Med andre ord har hverken kreditinstitutter eller investeringsselskaber med filialer i en anden medlemsstat af grunde, der direkte vedrører deres finansielle situation, været ude af stand til at opfylde deres forpligtelser i den betragtede periode¹¹).

Følger man denne argumentation, kan muligheden for markedsforstyrrelser som følge af forskellige dækningsniveauer ikke helt udelukkes i dag, ligesom det heller ikke helt kunne udelukkes, da direktivet blev vedtaget i 1997, hvilket er grunden efter denne argumentation til, at klausulen bør opretholdes i fremtiden.

Især ville nogle medlemsstater gerne, inden de ophæver forbuddet, indhøste mere erfaring med graden af konvergens på det europæiske finansielle marked og med manglende opfyldelse af investorgarantiordningerne på tværs af grænserne; bekymringen er, at praksis med at udbetale erstatning kan være mere kompliceret end at vedtage gennemførelsesforanstaltningerne og vil kunne medføre forskelle fra én medlemsstat til en anden.

3.3. Begrundelser for ikke at forlænge eksportforbudsklausulen

Princippet om et fælles finansielt marked. Eksportforbudsklausulen udgør en undtagelse fra princippet om et fælles finansielt marked og skaber hindringer for etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Desuden medfører den forskelsbehandling af investorer i samme investeringsselskab i tilfælde af insolvens og er uforenelig med det forhold, at et investeringsselskab og dets filialer både fra et retligt og et finansielt synspunkt bør betragtes som én enhed. Det var på denne baggrund, at Rådet og Parlamentet kun indførte eksportforbudsklausulen som et midlertidigt arrangement. Hovedbegrundelsen for undtagelsen var den komplekse og usikre situation, der gjorde sig gældende, inden direktivet blev vedtaget.

Udviklingen i den finansielle sektor. Den finansielle sektor har undergået store forandringer, siden direktivet blev vedtaget, både som resultat af harmoniseringen af investorgarantiordningerne og som resultat af den finansielle integration.

For det første er der med hensyn til harmoniseringen af garantiordningerne sket meget i løbet af overgangsperioden, som udløber den 31. december 1999. Der er indført en lovpligtig minimumsdækning (20 000 EUR) i alle medlemsstaterne, og det kræves, at alle filialer – uanset hvor de er etableret – skal være dækket. Det er værd at bemærke, at inden investorgarantidirektivet blev vedtaget, havde de fleste medlemsstater ikke engang en erstatningsordning for investorgarantien. Til

¹¹ Se også Kommissionens rapport om indskudsgarantidirektivet, afsnit 3.2.

sammenligning viser den gældende lovgivning i dag, at **investordækningen har tendens til at konvergere i de fleste medlemsstater**. Således vil alle medlemsstaterne undtagen fire pr. 1. januar 2000 have en obligatorisk dækning på mellem 20 000 EUR og 28 000 EUR pr. investor. De eneste undtagelser er Danmark (for kontanter 40 000 EUR; for finansielle instrumenter 20 000 EUR), Belgien (for kontanter 20 000 EUR; for værdipapirer 20 000 EUR), Frankrig (70 000 EUR for kontanter og 70 000 EUR for finansielle instrumenter) og UK (73 000 EUR) (se bilaget).

Opsummerende kan det siges, at de store forskelle, der fandtes, da direktivet blev vedtaget, og som begrundede en midlertidig undtagelse fra princippet om det indre marked, ikke længere gør sig gældende. Den vigtigste begrundelse for at have en undtagelse er således forsvundet.

Den anden tendens på det finansielle marked, som har væsentlig betydning for vurderingen af eksportforbudsklausulen, er processen med finansiell integration. Denne tendens har også kunnet noteres på bankmarkedet⁽¹²⁾. På værdipapirområdet har fremgangen i informationsteknologien og udbredelsen af elektroniske net været den vigtigste drivkraft bag forandringerne; den har revolutioneret den måde, værdipapirmarkederne og de finansielle formidlere opererer på. Globaliseringen af økonomien har ført til en internationalisering af de finansielle porteføljer og investeringsbeslutningerne. Teknologien arbejder i retning af at fjerne eller omgå landegrænserne.

Inden for banksektoren har konkurrencen tvunget bankerne til at kaste sig ud i fusioner og virksomhedsovertagelser for at konsolidere deres stilling og for at kunne konkurrere internationalt. De investeringsselskaber, der tilhører bankkoncerner, er også inddraget i denne proces.

Indførelsen af euroen har affødt strukturforandringer, fjernet kursrisici og lagt fundamentet til øget finansiell integration og konkurrence. Arbejdet med at virkeliggøre et ægte indre marked for finansielle tjenesteydelser fortsætter via gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som peger på konkrete og presserende foranstaltninger, som skal sikre fuldt udbytte af den fælles mønt og et optimalt fungerende europæisk finansielt marked⁽¹³⁾. Konkluderende kan det siges, at de faktorer, der trækker i retning af integration, har været stærke i de seneste par år, og denne tendens vil klart fortsætte.

I forbindelse med finansiell integration er eksportforbudsklausulen et restelement, der opsplitter det indre marked i nationale markeder. Den bør fjernes for at fremme en sund integration af de europæiske finansielle markeder.

¹² Se Kommissionens rapport om indskudsgarantidirektivet, afsnit 3.3.

¹³ "Finansielle tjenesteydelser – Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan." Kommissionens meddelelse af 11.5.1999, KOM(1999) 232.

Skønnede potentielle forstyrrelser. Med hensyn til de mulige markedsforstyrrelser, som udløbet af eksportforbudsklausulen kunne medføre, kan man trække på erfaringerne fra banksektoren. Inden for denne sektor "råder ingen af medlemsstaterne over objektive og faktuelle oplysninger, som kan understøtte konkret stillingtagen til, hvorvidt sådanne risici er sandsynlige eller væsentlige. Medlemsstaterne er heller ikke i stand til at præcisere eller sætte tal på mulige markedsforstyrrelser for indenlandske kreditinstitutter, ifald klausulen om udførselsforbud skulle udløbe"⁽¹⁴⁾.

4. KONKLUSIONER

Investorgarantiordningerne i medlemsstaterne er nu harmoniseret efter direktivets principper og målsætninger. På denne baggrund synes det for vidtgående at forlænge eksportforbudsklausulen for at undgå markedsforstyrrelser, som ingen er i stand til at vurdere omfanget eller karakteren af, og som synes lidet sandsynlige.

En forlængelse af eksportforbudsklausulen ville betyde, at beskyttelsen over for en så fjern risiko ville blive betragtet som vigtigere end virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Kommissionen er klar over, at ikke alle medlemsstater har gennemført investorgarantiordningen tids nok til at have indhøstet praktisk erfaring med, hvordan dens bestemmelser fungerer (se afsnit 3). I denne sammenhæng bør man have den nære forbindelse mellem investorgarantidirektivet og indskudsgarantidirektivet for øje.

For det første, fordi investorgarantidirektivet reelt indfører indskudsgarantidirektivets regler og principper på værdipapirområdet. Ikke blot supplerer de to direktiver hinanden inden for visse aspekter (direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger gælder også for banker, for så vidt angår investeringsservice); de er også identiske med hensyn til artiklerne om grænseoverskridende udførelse af tjenesteydelser. Derfor vil enhver erfaring med problemer eller spørgsmål på banksiden kunne bruges til at give nyttige oplysninger til investeringsselskaberne.

For det andet har tilsynsmyndigheden på EU-plan en interesse i at få et overordnet billede af, hvordan de to direktiver fungerer. I denne forbindelse er det vigtigt at erindre, at mens indskudsgarantidirektivet blev vedtaget i 1994, blev investorgarantidirektivet først vedtaget i 1997, men Kommissionens frist for udarbejdelse af rapporterne om eksportforbudsklausulen er den samme (31.12.1999).

¹⁴ Se Kommissionens rapport om indskudsgarantidirektivet, afsnit 3.3.

Desuden er Kommissionen af den opfattelse, at overensstemmelsen med indskuds-garantidirektivet bør fastholdes. På dette område vil eksportforbudsklausulen på grundlag af Kommissionens rapport i henhold til artikel 4, stk. 1, i indskudsgarantidirektivet udløbe for indskudsgarantiordninger. Efter 1999 vil det være vanskeligt at begrunde, at eksportforbudsklausulen bibeholdes i investorgarantidirektivet og ikke i indskudsgarantidirektivet. Hvad forbrugerbeskyttelsen angår, ville der - hvis man betænker, at nogle ordninger både dækker indskyder- og investorkrav - opstå en forskelsbehandling mellem indskydere og investorer i én og samme udenlandske filial af et kreditinstitut.

Efter klausulens udløb (31. december 1999) vil Kommissionen dog nøje overvåge udviklingen og navnlig være opmærksom på alvorlige markedsforstyrrelser med udgangspunkt i de oplysninger, som medlemsstaternes nationale myndigheder måtte finde det hensigtsmæssigt at tilvejebringe. Kommissionen kan derefter overveje muligheden for at foreslå hensigtsmæssige lovforanstaltninger.

BILAG
GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIV 97/9/EF
OM INVESTORGARANTIORDNINGER
I EØS-LANDENE

1. ANALYSE AF HOVEDELEMENTERNE I GARANTIORDNINGERNE I EU-LANDENE

Hidtil har 14 ud af 15 medlemsstater formelt gennemført direktivet. Den medlemsstat, der ikke har gennemført det, er Luxembourg, som har informeret Kommissionen om, at et lovforslag blev fremsat i Luxembourgs parlament i marts 1999 og stadig er til behandling. Lovforslaget vedtages muligvis inden udgangen af 1999. I rapporten nedenfor henvises der kun til de 14 medlemsstater, der har oplyst at have gennemført direktivet.

1.1. De gældende ordningers antal og størrelse; medlemskab

Direktivet beder medlemsstaterne om at sikre, at der på deres område "indføres en eller flere investorgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt", og anfører, at intet investeringsselskab må udføre investeringsvirksomhed, medmindre det deltager i en sådan ordning. Definitionen af "investerings-selskab" er baseret på artikel 2, stk. 1, i investorgarantidirektivet og omfatter kreditinstitutter, forudsat at disse har tilladelse til at yde investeringsservice.

Når der er tale om kreditinstitutter, finder direktivet, at nogle krav også kan være underlagt indskuds-garantidirektivet, og fastsætter, at 1) hver enkelt medlemsstat skal henføre sådanne tvetydige krav under det ene eller det andet direktiv, og at 2) der ikke kan udbetales erstatningsbeløb mere end én gang for det samme krav.

Disse bestemmelser er gennemført i 14 medlemsstater. De fleste medlemsstater har kun indført én ordning til at yde erstatning inden for investeringsservice. I nogle medlemsstater er der taget højde for muligheden for at oprette supplerende private ordninger inden for rammerne af regelsættet, men denne mulighed er ikke hidtil blevet udnyttet. Tyskland, Spanien, Irland, Nederlandene og Østrig har indført mere end én ordning, men deltagelsen i de forskellige ordninger afhænger af, hvilken type investeringsservice der ydes, og hvilken type institut der er tale om. F.eks. gælder den ene ordning for investeringsselskaber og den eller de andre for en bestemt kategori af banker. I Belgien, Danmark, Frankrig og Sverige findes kun én ordning, som yder garanti for både investorer og indskydere (dvs. som dækker krav opstået i henhold til både investorgarantidirektivet og indskuds-garantidirektivet). Således ser det ud til, at på dette meget tidligere stadium er investeringsselskaberne og bankerne reelt ikke frit stillet med hensyn til, hvilken ordning de kan tilslutte sig.

Hvad kreditinstitutter angår, er to løsninger blevet foretrukket: den ene består i at oprette en omfattende garantiordning, der både dækker bankens indskydere og investorer. Den anden løsning er, at investorgarantiordningen kun dækker kontantkrav, der opstår som resultat af udførelse af investeringsservice, mens indskud dækkes af en separat indskudsgarantiordning. Der er behov for yderligere forskning for at sikre, at den første løsning rent faktisk etableres, og at hverken indskudsgarantidirektivet eller investorgarantidirektivet overtrædes (f.eks. i beregningen af maksimumsdækningen pr. indskyder/investor).

1.2. Dækningens størrelse og omfang

Direktivet fastsætter, at ordningerne skal yde en minimumsdækning på 20 000 EUR pr. investorkrav og, under dette beløb, på mindst 90% af kravets størrelse. Nogle investorer kan være udelukket fra dækning på grund af deres art (professionelle eller institutionelle investorer) eller på grund af deres relation med det kriseramte investeringsselskab.

Disse bestemmelser er gennemført i 14 medlemsstater. Navnlig er der i alle ordningerne fastsat et loft over det beløb, som kan udbetales pr. investor i tilfælde af erstatningskrav. Med nogle få undtagelser er dette beløb minimumsbeløbet i investorgarantidirektivet (20 000 EUR). Fra og med 1.1.2000 (hvor "overgangsperioden" udløber) er dækningen følgende:

- I de fleste medlemsstater er maksimumsdækningen pr. investor 20 000 EUR. **Tyskland, Irland og Finland** har også et loft på 90% af kravet for krav under 20 000 EUR. **Portugal** (25 000 EUR) og **Sverige** (28 000 EUR) ligger ikke langt fra dette beløb.
- **Danmark** har en maksimumsdækning for kontanter på 40 000 EUR og en maksimumsdækning for værdipapirer på 20 000 EUR; **Belgien** har en maksimumsdækning på 20 000 EUR for kontanter og en maksimumsdækning på 20.000 EUR for værdipapirer; disse beløb inkluderer dog også erstatningen til indskydere (i tilfælde af en banks konkurs).
- For to medlemsstaters vedkommende er dækningen betydeligt højere end minimumsdækningen i investorgarantidirektivet: i **UK** opereres der med en dækning på 73 000 EUR med visse procentgrænser under dette beløb; i **Frankrig** gælder der en dobbelt dækning på 70 000 EUR for kontanter og på 70 000 EUR for finansielle instrumenter (men beløbet for kontanter inkluderer dog også erstatning til indskydere i tilfælde af en banks konkurs).

Med hensyn til dækningens omfang er situationen mindre homogen. I Tyskland, Spanien, Nederlandene, Østrig og UK er alle de kategorier af investorer, der er opført i bilag 1 til investorgarantidirektivet, udelukket fra dækning. Dette er ikke tilfældet i de øvrige medlemsstater. Alligevel er investeringsselskaber og institutter, der deltager i ordningerne, i alle medlemsstater udelukket fra dækning. I nogle medlemsstater er bestemte typer af derivater ikke dækket. I Østrig og Portugal er derivater baseret på varer f.eks. ikke dækket.

1.3. Intervention fra ordningen: udløsende begivenheder og procedurer

Med det formål at beskytte investorer konkret fastsætter direktivet detailregulering for erstatningsproceduren gennem regler for kundeoplysning og frister for betaling. Alle medlemsstaterne har formelt gennemført disse regler. Men i betragtning af, at der hidtil ikke er fremsat nogen erstatningskrav i nogen af medlemsstaterne efter direktivets bestemmelser, findes der endnu ingen erfaring med, hvordan direktivet rent faktisk virker.

1.4. Finansiering og bidrag

Et aspekt af særlig interesse er solvensen i ordningen selv. Direktivet indeholder ingen regler om finansieringsmåden for investorgarantiordningerne, men fastsætter følgende principper: 1) udgifterne til ordningen skal bæres af investeringsselskaberne selv, 2) finansieringsevnen i ordningerne skal stå i forhold til forpligtelserne, og 3) stabiliteten i det finansielle system må ikke bringes i fare.

Der findes i princippet to slags ordninger: ordninger, som jævnlige opkræver penge og bidrag fra deltagerne, og ordninger, som kun beder om tilsagn fra deltagerne om at betale en bestemt sum i tilfælde af erstatningskrav. I førstnævnte tilfælde knyttes der ofte for at gøre det nemmere for ordningen at opfylde sine forpligtelser inden for de stramme frister, der er fastsat i reglerne, en forbindelse mellem de opkrævede bidrag og værdien af de finansielle instrumenter og kontantbeholdningen (eller antallet af kunder) i de institutter, der deltager i ordningen. Følgende supplerende ordninger er også indført i nogle medlemsstater: supplerende bidrag, som opkræves, når aktiverne i ordningen ikke er store nok til at dække kravene, og lånefaciliteter med banker og andre ordninger. Der er ved at blive indhentet supplerende oplysninger, så man kan være sikker på, at der ikke forekommer overtrædelse af disse principper, f.eks. hvis lånefaciliteterne ydes af centralbanken eller et politisk organ. I de ordninger, som ikke opkræver bidrag fra medlemmerne, kan der forekomme forsinkelser i udbetalingen af erstatningskrav, hvis midlerne i ordningen ikke umiddelbart er disponible. Denne mulighed fortjener derfor en nærmere undersøgelse.

1.5. "Topping-up"-klausulen

Alle de 14 medlemsstater har en "topping-up"-klausul i deres lovgivning, som fastsætter regler, som gør det muligt for filialer af investeringsselskaber, der er etableret i en anden medlemsstat, at deltage i ordningerne. For alle gælder, at de endnu ikke har nogen erfaring med, hvordan klausulen fungerer. Som følge af at dækningen er fastsat til et beløb, der ligger tæt på eller er lig med minimumsdækningen i direktivet, skønnes det, at der ikke vil blive indhøstet nogen erfaring med brugen af den, selv ikke i fremtiden.

I UK har 14 filialer af europæiske institutter ansøgt om at deltage i ordningen, men halvdelen af anmodningerne kommer fra et af de lande, som først for nylig har gennemført direktivet (Frankrig). Disse institutter kunne derfor tænkes at ville genoverveje deres stilling, nu hvor deres hjemland har gennemført direktivet (¹⁵). For Frankrigs vedkommende er der ikke hidtil modtaget nogen ansøgninger om deltagelse, hvilket måske skyldes, at investorgarantidirektivet først blev gennemført i slutningen af september 1999.

¹⁵

Frankrig har endda indført et endnu højere dækningsniveau end UK.

2. LOV, ORDNINGENS ADRESSE, DELTAGERE, RETLIG STATUS

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
BELGIEN (B)	<p>Lov af 17.12.1998; lovdekret af 17. december 1998.</p> <p>Lovbekendtgørelser om indskuds- og værdipapirgarantifond ("Moniteur belge", 25. februar 1999).</p>	<p>Investeringselskaber og kreditinstitutter for investeringsservice. "Sociétés de gestion de fortune", som ikke har lov til at modtage værdipapirer eller penge fra deres kunder, skal være tilsluttet separat: der opkræves kun bidrag fra dem, når der opstår erstatningskrav vedrørende et andet "société de fortune".</p>	<p>Fonds de Protection des Dépôts et des Instruments Financiers</p> <p>Boulevard de Berlaimont 14</p> <p>B-1000 Bruxelles</p> <p>H. Debremaecker</p> <p>Tlf. ++32/2-221 38 92</p> <p>Telefax.++32/2-221 32 41</p> <p>Fonden yder også indskudsgarantier til banker.</p>	<p>Offentlig, med retlig habilitet. Den ledes af et nævn med tolv medlemmer, der repræsenterer den offentlige sektor og den finansielle sektor. "Commission Bancaire et financière" kan deltage i nævnets møder. Private ordninger kan også oprettes.</p>
DANMARK (DK)	<p>Lov nr. 415 af 26.6.1998; bekendtgørelse af 9. april 1999.</p>	<p>Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. Hvert af disse udgør en separat afdeling og skal dække egne tab. Fonden er også ansvarlig for indskudsgarantier.</p>	<p>Indskyder- og investorgarantifonden</p> <p>Niels Juels Gade 7</p> <p>PO Box 2082</p> <p>DK - 1013 København K</p> <p>Fonden yder også indskudsgarantier til banker.</p>	<p>Privat, oprettet ved lov, under tilsyn af Finanstilsynet.</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
TYSKLAND (D)	Lov om gennemførelse af EF-indsikudsgaranti-direktivet og EF-investorgaranti-direktivet af 16.7.1998; forordning om bidrag til garanti-ordningen for investeringsselskaber under "Kreditanstalt fur Wiederaufbau".	(1) Institutter, der udbyder finansielle tjenesteydelser, og investeringsselskaber (værdipapirselskaber) for krav i relation til investeringsservice; andre banker end dem, der er anført nedenfor, (under 2) for krav i relation til investeringsservice.	(1) Entschädigungseinrichtung der Wertpapierhandelsunternehmen (EdW) Charlottenstr. 33/33a 10117 Berlin Tlf. ++49/30-203 699 0 Telefax:++49/30-203 699 5601	Offentlig. Ordningen blev oprettet af "Kreditanstalt fur Wiederaufbau" som en særlig fond, der ikke kan optræde som juridisk person.
	Samme	(2) Private sparekasser for penge og værdipapirer i relation til investeringsservice.	(2) Entschädigungseinrichtung deutscher Banken GmbH Burgstrasse 28 10178 – Berlin Fonden (2) yder også indskudsgarantier til banker.	Privat
GRÆKENLAND (EL)	Lov 2533/1997	Investeringsselskaber. Banker vil kunne tilslutte sig fonden i fremtiden.	Athens fondsbørsmedlemmers garantifond Fidiou 14-16 TK 10678 ATHEN	Privatretlig juridisk person med en offentlig funktion, under tilsyn af kapitalmarkedskommissionen.

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
SPANIEN (E)	<p>Lov 37 af 16.11.1998; nogle punkter i direktivet skal reguleres ved kongeligt dekret; sidstnævnte vil delvis ændre reguleringen vedrørende "Fondo de garantía de depósitos bancarios".</p> <p>Nogle af svarene bygger på indholdet af det kongelige dekret.</p>	<p>(1) Obligatorisk: finansielle institutioner, der har tilladelse til at udføre investerings-service.</p> <p>(2) På frivillig basis: finansielle institutioner, der er medlem af fondsbørsen, kan oprette en særlig ordning.</p> <p>(3) Banker</p> <p>(4) Banker</p> <p>(5) Banker</p>	<p>(1) Ikke oplyst</p> <p>(2) Ikke oplyst. Denne mulighed er indtil videre ikke blevet benyttet.</p> <p>(3) Fondo de Garantía de Depósitos en Establecimientos bancarios</p> <p>(4) Fondo de Garantía de Depósitos en Cajas de Ahorro</p> <p>(5) Fondo de Garantía de Depósitos en Cooperativas de Crédito</p>	<p>(1) og (2): Privat. Under tilsyn af "Comision Nacional del Mercado de Valores". Ordningerne kan oprettes som separate fonde og kan ikke optræde som juridisk person. De administreres af aktieselskaber, der har fået meddelt tilladelse af tilsynsmyndigheden.</p> <p>(3), (4) og (5): Blandede</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
			Adresse for alle tre institutter: José Ortega y Gasset 22 E - Madrid 28006 Tlf. ++34/91-4316645 Telefax ++34/91-5755728 Fondene (3)-(5) kan også yde indskuds- garantier til banker.	
FRANKRIG (F)	Lov nr. 99-532 af 25.6.1999 (artikel 70 ændrer artikel 62 i lov nr. 96-597 af 2.7.1996). Love af 29.9.1999 nr. 99/14; 99/15; 99/16 og 99/17.	Kreditinstitutter og finansielle institutioner, der er bemyndiget til at udføre investerings-service.	Ikke oplyst. Ordningen samler både de tidligere indskudsgarantiordninger for kreditinstitutter og den tidligere ordning for transaktionerne i de franske "Sociétés de Bourse". Fonden yder også indskudsgarantier til banker.	Ordningen administreres af indskudsgarantifonden.

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
IRLAND (IRL)	Investorgarantilov nr. 37/1998.	<p>(1) Kreditinstitutter, investeringselskaber, hvis aktiviteter ikke er begrænset, fondsmæglere.</p> <p>(2) Investeringselskaber med begrænset aktivitet, forsikringsmæglere, når disse udfører investeringsservice.</p>	<p>Investor Compensation Company Ltd C/o The Central Bank of Ireland P.O. Box 559 Dame Street Dublin 2</p> <p>ICCL har oprettet to fonde:</p> <p>(1) Fond A</p> <p>(2) Fond B</p>	<p>Ordningen er privat og forvaltes af en bestyrelse. Irlands centralbank er den tilsynsførende myndighed og yder administrativ bistand til ICCL. ICCL kan oprette mere end én fond, som hver især skal være adskilt fra hinanden, forudsat at det har indhentet forhåndsgodkendelse fra tilsynsmyndigheden.</p>
ITALIEN (I)	<p>Lov nr. 58/1998, artikel 59.</p> <p>Dekret nr. 485 af 14. november 1997; dekret af 30.6.1998.</p>	<p>Banker, investeringselskaber og finansielle institutioner, der udfører investeringsservice; "agenti di cambio".</p>	<p>Fondo Nazionale di Garanzia Via del Corso 184 00100 Rom – Italien</p>	<p>Privat, under tilsyn af finansministeriet, reguleret ved lov. De generelle principper er fastsat ved lov og administrativ bekendtgørelse.</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
<p>LUXEMBOURG (L)</p> <p>Oplysningerne er baseret på lovforslag fremsat i parlamentet.</p>	<p>Ikke oplyst. Et lovforslag er blevet forelagt for Conseil d'Etat og parlamentet.</p>	<p>Investeringselskaber og kreditinstitutter, der udfører investerings-service.</p>	<p>Ikke oplyst.</p>	<p>Privat, reguleret ved lov. Ordningen vil være under tilsyn af "Commission de Surveillance du Secteur Financier".</p>
<p>NEDERLANDENE (NL)</p>	<p>(1) § 28a i loven om tilsyn med værdipapirhandelen fra 1995, som blev erklæret generelt bindende ved kongeligt dekret af 21. september 1998.</p>	<p>(1) Investeringselskaber og kreditinstitutter, der udfører investerings-service. Banker omfattet af CGS; banker deltager kun i ICS med henblik på at tilføre ordningen kapital i tilfælde af mangel på midler.</p>	<p>(1) Investorgarantiordning for investeringselskaber for investorkrav (ICS)</p> <p>Stichting Toezicht Effectenverkeer (Nederlandenes værdipapirtilsyn)</p> <p>P.O. Box 11723 1001 GS Amsterdam</p>	<p>Privat, reguleret ved offentlig ret. Bestemmelserne er resultatet af et nært samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og de repræsentative organisationer fra værdipapirsektoren. "Fonden" forvaltes af en fondsledelse. Værdipapirtilsynsmyndigheden (SBN) administrerer og kontrollerer krav og effektuerer betalinger.</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
		<p>(3) Landkreditforeninger for penge og værdipapirer i relation til investeringsservice.</p> <p>(4) Folkebanker for penge og værdipapirer i relation til investeringsservice.</p> <p>(5) Hypotekbanker for penge og værdipapirer i relation til investeringsservice.</p> <p>(6) Investerings-selskaber, der har tilladelse til at fungere som porteføljebestyrere af penge og værdipapirer modtaget fra deres kunder.</p>	<p>(3) Österreichische Raiffeisen-Einlagensicherung reg. Gen m.b.H. Hollandstraße 2 A - 1020 Wien</p> <p>(4) Schulze-Delitzsch-Haftungs-genossenschaft reg. Gen. M.b.H. Schottengasse 10 A - 1010 Wien</p> <p>Fondene (1)-(4) yder også indskudsgarantier til banker.</p> <p>(5) Hypo-Haftungsgesellschaft m.b.H. Brucknerstraße 8 A - 1040 Wien</p> <p>Fond (5) yder også indskudsgarantier til banker.</p> <p>(6) Garantiordegn for porteføljebestyrere under etablering via: Advokat Neumayer Baumannstrasse 9/11 A-1030 Wien</p>	<p>Privat</p> <p>Privat</p> <p>Privat</p> <p>Privat</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
PORTUGAL (P)	<p>Lovdekret nr. 222/99 af 22.6.1999.</p> <p>Anden regulering er under udarbejdelse. Ordningen er nu ved at blive indført.</p>	<p>Investeringselskaber og banker for investerings-service.</p>	<p>Investorgarantiordning</p> <p>Av. Fontes Pereira de Melo</p> <p>1056 –801 Lissabon - Portugal</p>	<p>Offentlig. Ordningen ledes i uafhængighed af et nævn, hvis medlemmer (repræsentanter for tilsynsmyndighederne og den pågældende sektor) udpeges af finansministeriet. Værdipapirmarkedskommissionen yder teknisk og administrativ bistand.</p>
FINLAND (FIN)	<p>Lov om investeringselskaber 579/1996, ændret ved lov 518/1998; værdipapirmarkedsloven (495/1989, ændret ved lov 522/1998); lov om udenlandske investeringselskabers ret til at udføre investerings-service i Finland (lov 580/1996, ændret ved lov 519/1998).</p>	<p>Investeringselskaber og kreditinstitutter.</p>	<p>Investorgarantifonden</p> <p>P.O. Box 1009</p> <p>00101 Helsinki, Finland</p> <p>Leena Linnainmaa</p> <p>Tlf. ++358-940561244</p> <p>Telefax ++358-940561291</p>	<p>Privat, administreret af repræsentanter for de deltagende institutter. Reglerne for fonden skal bekræftes af finansministeriet.</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
SVERIGE (S)	Lov 1999/158; bankvirksomhedsloven (1987/617); værdipapirloven (1991/981); lov 1999/199; bekendtgørelse 1996/595.	Investeringselskaber (og banker) for investeringsservice. Midler, der modtages af investeringsselskaber i relation til investeringsservice, er dækket af indskudsgarantiordningen.	Indskudsgarantinævnet Regeringsgatan 48 Box 7369, S-103 90 Stockholm Hans Jacobson (formand) Thomas Norling (direktør) Tlf. ++46/8-7878100, telefax :++46/8-241335 Fonden yder også indskudsgarantier til banker.	Offentlig. Ordningen ledes af indskudsgarantinævnet (under finansministeriet). Samme nævn er også ansvarligt for den svenske indskudsgarantiordning.

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
<p>DET FORENEDE KONGERIGE (UK)</p>	<p>Lov om finansielle tjenesteydelser fra 1986 (FSACT); regler om finansielle tjenesteydelser (investorgaranti) fra 1994, som ændret.</p> <p>UK har planer om at erstatte den gældende investorgarantiordning, indskuds-garantiordning og andre garantiordninger, der er i kraft i UK, med én ordning. Forslaget er inkluderet i udkastet til "Financial Services and Markets Bill", som formentlig vil træde i kraft i 2000.</p>	<p>Ethvert selskab, som udøver investeringsvirksomhed som defineret i FSACT og godkendt i henhold til FSACT.</p>	<p>Investor Compensation Scheme Ltd Cottons Centre Cottons Lane London SE1 2AB</p>	<p>Privat garantiselskab underlagt regler udformet af finanstillsynet (FSA). Det skal aflægge rapport for FSA hvert kvartal. Der foreligger et aftale-memorandum mellem FSA og investorgarantiordningen.</p>
<p>ISLAND (IS)</p> <p>Oplysningerne bygger på lovforslag fremsat i parlamentet.</p>	<p>Ikke oplyst.</p> <p>Der er fremsat et lovforslag i parlamentet, som skulle blive vedtaget fra januar 2000.</p>	<p>Forretningsbanker, sparekasser, andre kreditinstitutter og investeringsselskaber for værdipapirer og penge i relation til værdipapirhandel.</p>	<p>Ikke oplyst.</p> <p>Ifølge lovforslaget i parlamentet skulle ordningen blive den samme som indskudsgarantiordningen efter direktiv 94/19/EF.</p>	<p>Privat, selvejende institution; ingen forbindelse med tilsynsførende myndigheder.</p>

LAND	LOV	DELTAGERE	ORDNINGENS ADRESSE	RETLIG STATUS
LIECHTENSTEIN (LIE)	Ikke oplyst.	Ikke oplyst.	Ikke oplyst.	Ikke oplyst.
NORGE (NOR)	Lov nr. 79 af 19.6.1997 om værdipapirhandel (§§ 8-13); bekendtgørelse nr. 983 af 14. oktober 1996 om investerings-selskabers investor-garantiordninger.	Investeringselskaber og kreditinstitutter, der udfører investerings-service.	INGEN NAVN ELLER ADRESSE Garantien skal ydes af en sparekasse, en forretningsbank, et forsikringselskab eller en finansiell institution, der har fået meddelt tilladelse i henhold til lov nr. 40 af 10. juni 1988 om finansiell virksomhed eller af en tilsvarende institution i en anden EØS-stat.	Ordnningen er reguleret ved offentlig lovgivning og regulering, men administreres af de relevante private deltagere. Tilsynsmyndigheden ("Kredittilsynet") skal modtage en "garantierklæring", inden der meddeles tilladelse til det relevante investerings-selskab. Samme myndighed har fået tildelt visse beføjelser i relation til ordningen.

3. DÆKNING OG BIDRAG

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
BELGIEN (B)	<p>Fonds de Protection des Dépôts et des Instruments Financiers</p> <p>Fonden yder også indskudsgarantier til banker.</p>	<p>20 000 EUR for kontanter og 20 000 EUR for værdipapirer</p> <p>15 000 EUR for kontanter og 15 000 EUR for værdipapirer indtil 31.12.1999</p> <p>Fonden kan tilbyde finansiel bistand i tilfælde af likvidation, konkurs osv. i banker eller "sociétés de Bourse"</p>	<p>De investorer, der er opført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning med nogle få undtagelser.</p> <p>Navnlig <u>udelukker fonden ikke</u> følgende fra dækning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • investorer, der har relation til andre selskaber, der tilhører samme koncern som det kriseramte investeringselskab (direktører, ledere og personligt hæftende selskabsdeltagere, personer, der besidder op til 5% af kapitalen, revisorer) • nære slægtninge og tredjeparter, der handler på vegne af ovennævnte kategorier 	<p>Der findes to former for bidrag: det ene opkræves, i samme øjeblik et institut tilslutter sig ordningen, mens det andet afhænger af selskabets overskud og størrelsen af den garanterede kontant- og værdipapirbeholdning og opkræves én gang om året.</p> <p>Yderligere bidrag kan opkræves i tilfælde af mangel på midler.</p>

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
DANMARK (DK)	<p>Indskyder- og investorgarantifonden</p> <p>Fonden yder også indskudsgarantier til banker.</p>	<p>40 000 EUR for kontanter</p> <p>20 000 EUR for værdipapirer</p> <p>Ingen forskel mellem de tre afdelinger (ordningen er ens for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber), men for visse typer indskud i pengeinstitutter er dækningen højere.</p>	<p>Institutter, der deltager i fonden, er udelukket fra dækning.</p> <p>Navnlig <u>udelukker fonden ikke</u> følgende fra dækning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • statslige styrelser • nære slægtninge til direktører, ledere og personligt hæftende selskabsdeltagere i investeringsselskabet • personer, der besidder op til 10% af kapitalen i investeringsselskabet; nære slægtninge til personer, der besidder mere end 10% • revisorer • andre selskaber i samme koncern • hæftende investorer • store selskaber • andre institutionelle investorer. <p>Kategorien “andre institutionelle investorer” er ikke defineret.</p>	<p>Ingen årlige bidrag.</p> <p>Et samlet beløb, som anses for tilstrækkelig stort til at dække kravene, er blevet fastsat for hvert af de tre afdelinger. Beløbet fordeles blandt medlemmerne efter markedsandel og omfordeles hvert år.</p> <p>En del af bidragene indbetales (1/4 af det samlede beløb).</p>

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
TYSKLAND (D)	(1) Entschädigungs- einrichtung der Wertpapierhandels- unternehmen (EdW)	90% af krav hidrørende fra investeringsservice, op til et maksimum på 20 000 EUR pr. investor	<p>De investorer, der er opført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. Kategorien "andre institutionelle investorer" er ikke defineret.</p> <p>Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.</p> <p>Krav i en anden valuta end EØS-landenes og euro er ikke dækket.</p>	<p>Der findes to former for bidrag: det første – som blev opkrævet i august 1998 fra de deltagende selskaber – blev fastsat som en procentdel af de administrerede midler (0,1% eller 1%; minimumsbeløb på 50 EUR og 7 300 EUR). Det andet (som indbetales én gang om året) er fastsat som en procentdel af bruttooverskuddet inden for kategorien (0,3%, 1%, 2%; minimumsbeløb i 1999, 200 EUR).</p> <p>I tilfælde af mangel på midler som følge af et erstatningskrav kan der opkræves et særligt bidrag fra deltagerne. Ordningen har også ret til at låne penge.</p> <p>Bidragene for banker afhænger af forpligtelserne i forhold til kunderne. Der kan opkræves særlige bidrag, hvis fonden falder ned under en bestemt grænse.</p>

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
	<p>(2) Entschädigungs- einrichtung deutscher Banken GmbH</p> <p>Fond (2) yder også indskudsgarantier til banker.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • 90% af krav i relation til kontanter, op til et maksimum på 20 000 pr. investor • 90% af krav i relation til værdipapirer, op til et maksimum på 20 000 EUR pr. investor 		Samme
GRÆKENLAND (EL)	Athens fondsbørs- medlemmers garantifond	20 000 EUR	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning med undtagelse af institutter, der udfører investeringsservice, som derfor er dækket.	Bidrag opkræves på basis af en formel, som bl.a. tager hensyn til "RDR" ("reverse degree of risk" (omvendt risikograd)) for hver enkelt medlem (relateret til medlemmets egenkapital) og en tilstrækkelig grad af "selvbeskyttelse" for det pågældende medlem (vurderet af garantifonden på basis af medlemmets interne kontrolsystemer, ledelse, forbindelse med andre selskaber osv.). Supplerende årlige bidrag opkræves, hvis fondens kapital falder ned under et vist ønsket niveau (relateret til værdien af transaktioner på fondsbørsen).

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
				I tilfælde af mangel på midler kan supplerende bidrag opkræves via kapitalmarkedskommissionen. Der er fastsat et maksimumsbeløb for sådanne supplerende bidrag. Låntagning fra en hvilken som helst kilde er også mulig, og tilbagebetaling sikres gennem supplerende bidrag.
SPANIEN (E) Svarene bygger på det kongelige dekret.	To fonde for investeringselskaber (navn ikke oplyst)	20 000 EUR Ingen yderligere ydelser	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning.	Bidrag opkræves under hensyntagen til antallet af kunder og værdien af de garanterede penge og instrumenter og fastsættes af administrationselskabet. For det første år er bidraget på mindst 50% af det beløb, der skyldes af de deltagende institutter. "Topping-up" og bidrag fra institutter fra tredjelande sker på basis af aftaler mellem administrationselskabet og hjemlandets ordning.

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
	<p>(3) Fondo de Garantía de Depósitos en Establecimientos bancarios</p> <p>(4) Fondo de Garantía de Depósitos en Cajas de Ahorro</p> <p>(5) Fondo de Garantía de Depósitos en Cooperativas de Crédito</p>	<p>20 000 EUR</p> <p>20 000 EUR</p> <p>20 000 EUR</p> <p>Fondene (3), (4) og (5) yder også indskuds-garantier til banker.</p>	<p>Samme</p> <p>Samme</p> <p>Samme</p>	<p>I tilfælde af mangel på midler kan administrations-selskabet opkræve supplerende bidrag efter at have underrettet tilsynsmyndigheden. Låntagning på fondens vegne er også mulig.</p> <p>Samme</p> <p>Samme</p> <p>Samme</p>

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
FRANKRIG (F)	Ikke oplyst. Ordningen samler alle de tidligere ordninger (kreditinstitutternes indskudsgaranti og de franske "Sociétés de Bourse"). Fonden yder også indskudsgarantier til banker.	70 000 EUR for kontanter + 70 000 EUR for finansielle instrumenter. En del af erstatningen kan udbetales i form af værdipapirer af samme art og værdi som dem, investeringsselskabet forvalter på investors vegne.	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.	Fonden vil udstede associeringsbeviser, som investeringsselskaberne skal købe. Beviserne vil bære en årlig rente. Den samlede udstedelsessum (i første omgang) vil være på 10 mio. EUR. Fonden skal også modtage beløb, som investeringsselskaber skal betale ved overtrædelse af reglerne. Der opkræves også almindelige og supplerende årlige bidrag baseret på de af institutterne garanterede midler og instrumenter, korrigeret for at tage højde for deres finansielle situation og omkostninger. Er de årlige bidrag ikke tilstrækkelig store til at dække erstatningskrav, findes der forskellige mekanismer til at afgøre, hvorledes fondens reserver og midler skal anvendes.
IRLAND (IRL)	(1) ICCL - Fond A	(1) 90% af krav hidrørende fra investeringsservice, op til et maksimum på 20 000 EUR pr. investor	(1) De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. "Andre professionelle investorer" kan udelukkes fra dækning på basis af en erklæring. Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.	(1) Til fond A opkræves faste og variable årlige bidrag. Begge er baseret på antallet af garantiddækkede kunder. (1) og (2): I tilfælde af mangel på midler kan ICCL låne eller rejse kapital med forbehold af tilsynsmyndighedens godkendelse.

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
	(2) ICCL - Fond B	(2) Samme	(2) Samme	(2) Til fond B opkræves faste årlige bidrag baseret på erhvervsaktivitetens art. (1) og (2): I tilfælde af mangel på midler kan ICCL låne eller rejse kapital med forbehold af tilsynsmyndighedens godkendelse.
ITALIEN (I)	Fondo Nazionale di Garanzia	20 000 EUR pr. investor	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. Kategorien "andre institutionelle investorer" er ikke defineret. Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.	Bidrag er reguleret i loven. De består af et fast og et variabelt beløb, som opkræves én gang om året. Det variable bidrag er relateret til overskuddet og fastsættes af bestyrelsen under hensyntagen til de modtagne erstatningskrav.
LUXEMBOURG (L)	Ikke oplyst. Oplysningerne bygger på lovforslag fremsat i parlamentet.	20 000 EUR pr. investor	De investorer, der er opført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning med undtagelse af eksterne revisorer og disses nære slægtninge.	Ikke oplyst. Ifølge lovforslaget, der er fremsat i parlamentet, kan der opkræves bidrag op til et maksimumsbeløb pr. år.

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
NEDER- LANDENE (NL)	(1) Investorgarantiordning for investeringsselskaber for investorkrav (ICS)	20 000 EUR pr. investor	De investorer, der er opført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. Kategorien “andre institutionelle investorer” er ikke defineret. Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.	ICS er præfinansieret af tilsynsmyndigheden (SBN); SBN forudindbetaler kapitalen; derefter tilbagebetaler fonden kapitalen til SBN op til et maksimum på 25 mio. NLG; resterende beløb op til yderligere 25 mio. NLG fordeles mellem de deltagende institutter undtagen banker; om nødvendigt kan yderligere 25 mio. NLG opkræves fra alle institutterne inklusive bankerne. CGS er præfinansieret af tilsynsmyndigheden (DCB); bidrag fra banker fastsættes ex post, hvis der opstår erstatningskrav.
	(2) Kollektiv garantiordning for kreditinstitutter for tilbagebetalingspligtig kapital og portefølje- investeringer (CGS) Fond (2) yder også indskudsgarantier til banker.	20 000 EUR pr. investor	Samme som ICS	

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
ØSTRIG (A)	(1) Einlagensicherung der Banken und Bankiers Gesellschaft m.b.H.	20 000 EUR pr. investor	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. Kategorien "andre institutionelle investorer" er ikke defineret. Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket. Derivater baseret på varer er ikke dækket.	Bidrag opkræves kun i tilfælde af manglende betalingsevne. Hvert medlem bidrager på basis af deres provisionsangivers andel af de samlede provisionsangivelser. Hvis finansieringen fra én ordning i tilfælde af større garantiaser ikke er tilstrækkelig, skal andre ordninger yde bidrag.
	(2) Sparkassen-Haftungs Aktiengesellschaft	20 000 EUR pr. investor	Samme	Samme
	(3) Österreichische Raiffeisen-Einlagensicherung reg. Gen m.b.H.	20 000 EUR pr. investor	Samme	Samme
	(4) Schulze-Delitzsch-Haftungs-genossenschaft reg. Gen. m.b.H. Fondene (1)-(4) yder også indskuds-garantier til banker.	20 000 EUR pr. investor	Samme	Samme

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
	(5) Hypo- Haftungsgesellschaft m.b.H.	20 000 EUR pr. investor	Samme	Samme
	(6) Entschädigungs- system der Vermögensverwalter	20 000 EUR pr. investor	Samme	Samme
PORTUGAL (P)	Investorgarantiordning	25 000 EUR pr. investor	<p>De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning med nogle få undtagelser. Kategorien "andre institutionelle investorer" er ikke defineret.</p> <p>Navnlig <u>udelukker</u> fonden <u>ikke</u> følgende fra dækning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • multinationale institutter • store selskaber. <p>Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.</p> <p>Nogle derivater er ikke dækket (varer, kredit).</p>	<p>Bidrag opkræves kun i tilfælde af manglende betalingsevne. En procentdel af medlemmernes forpligtelser er omfattet af sikkerhedsstillelse.</p> <p>Det enkelte medlem bidrager efter forholdet mellem størrelsen af kundernes kontant- og værdipapirbeholdning og det samlede beløb i ordningen. Der fastsættes en årlig maksimumsgrænse.</p> <p>I tilfælde af mangel på midler har ordningen ret til at optage lån i banker; lån tilbagebetales med deltageres bidrag i løbet af de efterfølgende år.</p>

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
FINLAND (FIN)	Investorgarantiordning	90% af krav i relation til investeringsservice, op til et maksimum på 20 000 EUR pr. investor	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning med visse undtagelser. Navnlig kan visse enkeltinvestorer (store selskaber, professionelle investorer osv.) blive udelukket fra dækning, hvis investeringsselskabet og kunden er enige herom.	Der findes to former for årlige bidrag: et fast bidrag, som er det samme for alle medlemmer; et supplerende bidrag, der beregnes på basis af de udførte ydelser, antallet af kunder og instituttets konsoliderede egne midler. Mindst halvdelen af bidragene er i kontanter; halvdelen af bidragene kan være omfattet af en forsikring. I tilfælde af mangel på midler kan ordningen optage lån. Lånet tilbagebetales med deltagerens bidrag i løbet af de efterfølgende år.
SVERIGE (S)	Indskudsgarantiævn Fonden yder også indskudsgarantier til banker.	250 000 SEK (28 000 EUR) pr. investor. Midler, der modtages af investeringsselskabet i relation til investeringsservice, er dækket af indskudsgarantiordningen.	De fleste typer af investorer er dækket. Kun institutter, der udfører investeringsservice, er udelukket fra dækning. Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.	Det påtænkes at opkræve et gebyr. Nævnet vil fastsætte de nærmere principper for beregningen af gebyret under hensyntagen til størrelsen af de garanterede aktiver. I tilfælde af mangel på midler kan ordningen optage lån i det nationale gældskontor.

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
DET FORENEDE KONGERIGE (UK)	Investor Compensation Scheme Ltd (ICS)	48 000 GBP (73 000 EUR) Nemlig 100% af kravet op til et maksimum på 30 000 GBP pr. investor; derefter 90% af de efterfølgende 20 000 GBP.	De investorer, der er anført i bilag 1 til direktiv 97/9/EF, er udelukket fra dækning. Kategorien “andre institutionelle investorer” kan defineres af investorgarantiordningen.	ICS opkræver ikke bidrag fra de enkelte selskaber direkte, selv om den har beføjelse til at gøre det. ICS opkræver bidrag fra hver af de kompetente myndigheder (IMRO, PIA, SFA), som derefter opkræver bidrag fra de deltagende selskaber efter detaljerede regler, som er baseret på tilsynsgebyret og antallet af registrerede ansatte i selskabet. I tilfælde af mangel på midler har ordningen en låne-/overtræksfacilitet på 20 mio. GBP. Der kan også opkræves et foreløbigt bidrag inden for et årligt maksimum. Teoretisk set vil der alligevel kunne opstå et problem med mangel på midler.
ISLAND (IS)	Ikke oplyst. Oplysningerne bygger på lovforslag fremsat i parlamentet.	1,7 mio. ISK (22 000 EUR)	Kun institutter, der deltager i fonden, er udelukket fra dækning.	Bidraget er baseret på det deltagende selskabs værdipapir- og kontant- beholdning og antallet af ansatte. I tilfælde af mangel på midler kan ordningen optage lån i indskuds- garantifonden op til et vist maksimum.

LAND	ORDNING	DÆKNINGSNIVEAU SUPPLERENDE YDELSER	INSTITUTTER/KRAV, DER ER UDELUKKET FRA DÆKNING	BIDRAG
LIECHTENSTEIN (LIE)	Ikke oplyst	Ikke oplyst	Ikke oplyst	Ikke oplyst
NORGE (NOR)	INGEN NAVN ELLER ADRESSE: garantien skal ydes af en sparekasse, en bank, et forsikringselskab eller en finansiel institution i EØS-landene.	200 000 NOK (24 000 EUR) pr. investor Maksimum: 25 mio. NOK (3 mio. EUR) pr. investeringselskab	Visse professionelle investorer er udelukket fra dækning (investeringselskaber, banker, forsikringselskaber og institutter for kollektiv investering). Krav hidrørende fra hvidvaskning af penge eller andre lovovertrædelser er ikke dækket.	Deltagerne i den enkelte garantiaftale kan frit aftale prisen med den ordning, der yder garantien. Ingen bestemmelser for det tilfælde, at den ordning, der yder garantien, mangler midler.